

[Erik Hansen.]

udvikling, der ligger i sig selv, og det er vel i øvrigt også en udvikling, som vi ind imellem med lidt støtte kunne hjælpe videre på vej.

Må jeg til slut sige, at jeg tror, vi i denne lovgivning som i andre på samme felt skal være meget opmærksom på, at der er lønmodtagergrupper i vort samfund, som er mere udsat end andre. Det er dem, som har specielt job, dem, som når op i aldersgrupper, hvor det er svært at gå hen og finde nye skorstene, der ryger. Jeg tror ikke, man gør god gerning, om man fjerner trygheden i hverdagen for disse udsatte grupper.

Jeg vil gerne sige på mit partis vegne, at vi vil være med til at arbejde videre på sagen, og for så vidt har vi sympati for, at man arbejder med disse problemer, men jeg vil også gerne sige — og det skal heller ikke misforstås — at vi i mit parti lægger stærk vægt på, at folk ligesom kan have ro i hverdagen, kan føle tryk i en tid, der i øvrigt på mange områder godt kan føles en lille smule utryk. Men vi har arbejdsvillighed og vilje til medarbejderskab i det videre arbejde med disse vældige problemer, som vi i øvrigt havde taget hul på, før dette forslag blev fremsat.

Simonsen (KF):

Der er allerede gjort mange bemærkninger om enkelheden i det forslag, som vi står over for her. Man kunne føje den til, at foreløbig er der også kun én forslagsstiller, nemlig hr. Ipsen, og det kunne måske være interessant at vide, om det er et fuldstændigt privat forslag, det her drejer sig om, eller om det er fremskridtspartiets tankegang, som her lægges frem til debat i folketinget. Det synes jeg var rart at få afklaret.

Lad mig om selve indholdet i forslaget sige, at for mig at se er det på mange måder et logisk forslag, så meget skal medgives forslagsstilleren, hr. Ipsen. Men jeg vil dernæst føje til: jeg synes ikke, det er særlig hensigtsmæssigt, og jeg tror ikke, det er særlig realistisk.

Hr. Erik Hansen var bl. a. inde på spørgsmålet om, hvorvidt det nu også er rigtigt at indføre alle lønmodtagere i et uniformeret system, og hertil vil jeg sige: nej, det er det efter vor opfattelse absolut ikke. Vi har, som også arbejdsministeren har trukket det op i sin besvarelse, en traditionel opdeling i

3 hovedgrupper af lønmodtagere: tjenestemænd, funktionærer og lønarbejdere. Hvad angår tjenestemændene, er vi da meget vel opmærksom på, at selve tjenestemandssystemet nok har behov for en modernisering og tilpasning til den moderne samfundsudvikling, men vi skal jo ikke glemme, at der i selve tjenestemandssystemet ligger noget meget fundamentalt, nemlig dette at være ansat i den offentlige sektor med de krav til loyalitet og forpligtelser over for samfundet som helhed, som er knyttet til ansættelsesforholdet; det kan man ikke sådan uden videre køre over i hele gruppen

Hvis vi tager funktionærgruppen, ja, så har vi den specielle situation her i landet, at vi er det eneste land i verden, der har forholdene omkring funktionærerne afklaret i en funktionærlovgivning, og det har jo været diskuteret meget gennem tiderne, om det er rigtigt eller ikke rigtigt. Vi mener, det er rigtigt. Her støder vi igen på en gruppe lønmodtagere, der qua arbejdets art — for det er jo arbejdets art, der i og for sig er afgørende for, om de er omfattet af funktionærloven eller ej — også har en form for tilknytning til deres virksomhed, der bevirker, at ansættelsesforholdene f. eks. er anderledes end dér, hvor tilknytningsforholdet er væsentligt fjernere.

Må jeg sige om den tredje hovedgruppe, nemlig lønarbejderne — hr. Erling Dinesen var vist også inde på det — at her støder vi på, at deres arbejdsforhold, bl. a. hvad angår ansættelse og opsigelse, i høj grad afklares via kollektive overenskomster. Og så kan man spørge: er der egentlig overhovedet noget ønske i denne gruppe om, at folketinget fastsætter disse ting, at den ikke selv skulle forhandle sig frem til dem? Jeg må indrømme, at jeg har meget svært ved at forestille mig, at det skulle være et meget stærkt ønske hos denne gruppe.

Det er klart, at forholdet de tre grupper indbyrdes ændrer sig via samfundsudviklingen, og det nævnte ministeren også, men dette at ændre selve grundlaget for de tre hovedopdelinger tror jeg egentlig ikke, vi vil komme særlig godt af sted med, og jeg tror ikke, behovet er særlig stort.

Men hvis man nu skulle forfølge tankegangen bare et øjeblik, så måtte den vel gå i retning af, at man ligesom skulle finde et gennemsnitssystem, og så kunne det vel